

δικαιολογεί την σύγκληση μιας πολυμερούς διάσκεψης. Ως εκ τούτου, και ως αποτέλεσμα της αναμενόμενης έκθεσης Downer, α) είτε θα υπάρξει εκ μέρους του Γενικού Γραμματέα πρόθεση για σύγκληση πολυμερούς διάσκεψης χωρίς όμως να έχουν ικανοποιηθεί οι προϋποθέσεις σύγκλησης της και χωρίς εκ των πραγμάτων αυτή να μπορεί να πραγματοποιηθεί (ο Πρόεδρος Χριστόφιας έχει δηλώσει κατηγορηματικά ότι δεν επιθυμεί να μετάσχει σε μια τέτοια διάσκεψη) β) είτε θα υπάρξει κήρυξη αδιεξόδου από τον Γενικό Γραμματέα και επ' αόριστο αναστολή της παρούσας διαπραγματευτικής προσπάθειας επίλυσης του Κυπριακού. Και στα δύο αυτά εναλλακτικά σενάρια θα συνεχίζεται η de facto διχοτόμηση της Κύπρου με όλες τις καταστροφικές συνέπειες που αυτή συνεπάγεται ενώ θα υπάρξει δυνητικά μεγάλος κίνδυνος-αναλόγως της έκθεσης του Γενικού Γραμματέα- η δική μας πλευρά να επωμισθεί την ευθύνη του αδιεξόδου που θα προκύψει. Ειδικά εάν η πλευρά μας δεν έχει κάτι συγκεκριμένο να αντιπροτείνει για έξοδο από το αδιέξοδο αυτό.

Είναι με βάση τα πιο πάνω που πιστεύω ότι-υπό τις παρούσες περιστάσεις-η Εξελικτική (ή σταδιακή) επίλυση του Κυπριακού φαντάζει ως η μόνη εφικτή επιλογή για την Ελληνοκυπριακή πλευρά. Νοούμενου λοιπόν ότι, μέχρι το τέλος Μαρτίου 2012, δεν υπάρξει σημαντική πρόοδος στις υπό εξέλιξη διαπραγματεύσεις που να δικαιολογεί τη σύγκληση από μέρους του Γενικού Γραμματέα μιας πολυμερούς διάσκεψης, θα μπορούσε η πλευρά μας (**κτίζοντας επάνω στο πρόταση τρίπτυχο του Προέδρου Χριστόφια**) να εισηγηθεί την σύγκληση Διεθνούς (και όχι Πολυμερούς) Διάσκεψης υπό τον Ο.Η.Ε. (**με παρούσα την Κυπριακή Δημοκρατία***) η οποία και να οδηγήσει τις δύο κοινότητες σε μια Προσωρινή Συμφωνία (Provisional Agreement) Εξελικτικής επίλυσης του Κυπριακού στη βάση ενός κοινά αποδεκτού οδικού χάρτη 5-10 χρόνων ή μέχρι να αποφασιστεί το καθεστώς της Τουρκίας έναντι της Ε.Ε. (δηλ. πλήρες μέλος ή ειδική σχέση). Στα πλαίσια ενός τέτοιου οδικού χάρτη, Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι, αποκλείοντας από κοινού την διχοτόμηση ή την απόσχιση, θα μπορούσαν, βήμα με βήμα, να ικανοποιήσουν βασικά ενδιαφέροντά τους όπως για παράδειγμα α) επιστροφή της περικλειστής περιοχής της Αμμοχώστου στους νόμιμους κατοίκους της έναντι νόμιμης υιοθέτησης του απ' ευθείας εμπορίου β) Εφαρμογή από μέρους της Τουρκίας του Πρωτοκόλλου της Άγκυρας έναντι ξεπαγώματος από την Κυπριακή Δημοκρατία διαπραγματευτικών κεφαλαίων Τουρκίας-Ευρωπαϊκής Ένωσης γ) σταδιακή απόσυρση των Τουρκικών στρατευμάτων από την Κύπρο έναντι σταδιακής μείωσης της Εθνικής Φρουράς δ) Ανάπτυξη εμπορικών, οικονομικών και πολιτιστικών σχέσεων μεταξύ των δύο κοινοτήτων κ.α.

Μια τέτοια Εξελικτική λύση μπορεί να οδηγήσει βαθμιαία τόσο τους Ελληνοκύπριους όσο και τους Τουρκοκύπριους καθώς και τον διεθνή παράγοντα σε μια κατάσταση όπου όλοι θα έχουν κερδίσει (win-win situation). Επ' αυτού, **και ενδεικτικά**: 1) Η ελληνοκυπριακή πλευρά θα έπαιρνε πίσω έδαφος για πρώτη φορά από το 1974 ενώ θα είχε τεράστια οικονομικά και πολιτικά οφέλη (π.χ. ανάπτυξη οικονομίας από το άνοιγμα των Βαρωσίων, εξοικονόμηση χρημάτων από μείωση Εθνικής Φρουράς κ.α.) 2) Η Τουρκοκυπριακή πλευρά (χωρίς να έχει εξασφαλίσει αναγνώριση (recognition) της «ΤΔΒΚ») θα έπαυε πλέον να νιώθει τόσο «απομονωμένη» πολιτικά, ενώ μέσω μιας νόμιμης εφαρμογής του απ' ευθείας εμπορίου θα έφτανε σε υψηλότερα επίπεδα οικονομικής ανάπτυξης 3) Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι θα μπορούσαν να συνεκμεταλλευθούν-κατά δίκαιο τρόπο- τον υποθαλάσσιο πλούτο της Κύπρου ενώ τόσο η Τουρκία όσο και η Ελλάδα θα είχαν έμμεσα οφέλη από αυτή την συνεκμετάλλευση 4) Η Τουρκία θα έβλεπε την πορεία ένταξης της στην Ευρωπαϊκή Ένωση να αποκτά μια νέα μεγάλη δυναμική 5) Θα δημιουργούνταν προϋποθέσεις περαιτέρω βελτίωσης των σχέσεων Ελλάδας και Τουρκίας σε μια κρίσιμη για την Ελλάδα πολιτικο-οικονομική συγκυρία 6) Τα Ηνωμένα Έθνη θα ένιωθαν ικανοποιημένα γιατί για πρώτη φορά μετά το 1974 θα